

Nr 292.

Av herr **Andersson, Per, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lag om kommunalstyrelse på landet.

I proposition nr 99 med förslag till lag om kommunalstyrelse på landet m. m. har i fråga om kommunalnämnds ansvarighet företagits en betydande avvikelse från vad som är stadgat i gällande kommunallagstiftning.

För närvarande är i detta hänseende stadgat om kommunalnämndens ledamöter, att en var ledamot ansvarar gemensamt med de övriga för de medel, nämnden haft under sin förvaltning, ävensom för de säkerhetshandlingar, mot vilkas antagande han icke gjort anmärkning till protokollet. Gemensamt ansvar betyder enligt prejudicerande utslag, att alla ha lika del i ansvaret, men det innebär icke solidariskt ansvar.

Den sakkunnige har i sitt förslag upptagit stadgande om solidarisk ansvarsskyldighet för kommunalnämndens ledamöter, vilket måste betraktas som en skärpning av gällande ansvarsbestämmelser.

Departementschefen har uteslutit det föreslagna stadgandet, mot vilket anmärkningar framställts i åtskilliga yttranden, men utan att föreslå bibehållandet av nuvarande bestämmelser. Departementschefen framhåller (sid. 165, 166) följande:

»De personer, som avses i förevarande paragraf, äro enligt 25 kap. 22 § strafflagen i straffrättsligt hänseende jämställda med statens ämbetsmän. Härav följer, att de, därest de genom överträdelse av lag eller särskilt givna föreskrifter eller eljest uppsåtligen eller av vårdslöshet tillskynda kommunen skada, äro förfallna till ämbetsbrott. Med tillämpning av allmänna rättsregler följer vidare, att de äro solidariskt ansvariga för uppkommen skada. Den sakkunniges förslag torde sålunda på denna punkt icke innehålla något mera än vad som redan gäller. Med hänsyn härtill kan jag icke biträda de anmärkningar, som framställts mot berörda förslag. Att i något avseende minska det ansvar, som nu gäller, torde icke vara tillrådligt. Emellertid synes det icke påkallat att i förevarande lag upptaga särskilda föreskrifter i detta avseende. Ej heller torde det vara erforderligt att hänvisa till gällande rätt. Det föreslagna stadgandet har därför uteslutits.»

Ehuru den föreslagna bestämmelsen uteslutits ur lagtexten, kommer den sålunda trots allt att bli gällande, om Kungl. Maj:ts förslag antages oföränd-

rat. Vi kunna icke finna det lämpligt att i realiteten införa en ansvarsbestämelse av detta slag utan att det tydligt framgår av lagtexten. Menige man skulle icke av lagens ordalydelse kunna ens gissa sig till dess verkliga innebörd på denna punkt.

Sakligt tungt vägande anmärkningar kunna enligt vår mening anföras emot denna utvidgning av ansvarsbestämmelserna, och vi vilja på denna punkt instämma i de betänkligheter, som av styrelsen för svenska landskommunernas förbund anförts mot utkrävande av eventuellt skadestånd solidariskt mellan ledamöterna (sid. 165, prop.):

»Uppdragen, som här vore fråga om, vore i allmänhet oavlönade förtroendeuppdrag, vilka ledamöterna icke annat än i vissa fall kunde avsäga sig, och de finge ej heller själva välja sina medansvariga. Under sådana omständigheter förefölle det, som skulle krävet på solidarisk ansvarighet vara att ställa allt för stora anspråk på dem, som finge bära den kommunala arbetsbördan.»

Med stöd av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen för sin del måtte besluta sådan ändring av Kungl. Maj:ts förslag till lag om kommunalstyrelse på landet, att 4 kap. 16 § erhåller följande lydelse:

§ 16.

Envar ledamot av kommunalnämnden ansvarar gemensamt med de övriga för de medel, nämnden haft under sin förvaltning, ävensom för de säkerhetshandlingar, mot vilkas antaglighet han icke gjort anmärkning till protokollet.

Om kommunalnämndens befattning med — — — — stadgas i kap. 6.

Stockholm den 12 mars 1930.

Per Andersson.

H. Andersson.

Fr. Julin.